

Hørings svar

Digitaliseringsministeriets udkast til forslag til lov om udvikling og anvendelse af AI-systemer ved behandling af personoplysninger i den offentlige forvaltning (høringsfrist 2. marts 2026)

I henhold til Digitaliseringsministeriets høringsskrivelse af 12. februar 2026 fremsendes dette høringssvar til følgende : jomei@digst.dk, khevi@digst.dk, emimol@digst.dk og leaomd@digst.dk senest kl. 12:00 den 2. marts 2026.

Rådet for Digital Sikkerhed takker for at blive inddraget i høringen af lovudkastet om udvikling og anvendelse af AI-systemer i den offentlige forvaltning.

Rådet er enige i intentionen om at skabe klar hjemmel til udvikling og anvendelse af allerede indsamlede personoplysninger til udvikling og anvendelse af AI-systemer i det offentlige. Efter Rådets vurdering er der dog flere forhold, som påkalder sig særlig opmærksomhed:

1. Hvad kan AI-systemerne bruges til?

Efter lovudkastet kan de nye offentlige AI-systemer kun anvendes til beslutningsstøtte, "*herunder til evaluering af bestemte personlige forhold vedrørende en borger*" (s. 7) og ikke til automatiserede afgørelser.

Som det også bemærkes i udkastets omtale af AI-løsninger til beslutningsunderstøttelse (s. 19) har Datatilsynet i tilknytning til en konkret sag bemærket at "*... brug af AI-løsninger medfører, at AI-løsninger kan lære, finde sammenhænge og gennemføre sandsynlighedsanalyser og drage konklusioner langt ud over det, som en fysisk sagsbehandler vil være i stand til.*"

Selvom Rådet kan tilslutte sig lovudkastets sigte om at skabe et samlet retsgrundlag for AI-løsninger i det offentlige og i øvrigt ikke ændrer ved Forvaltningslovens bestemmelser om korrekt og oplyst sagsbehandling, bør en generel AI-hjemmel – i lyset af Datatilsynets bemærkning - adressere, at den offentlige forvaltnings funktionsmåde, dens afgørelser og relation til borgerne vil blive påvirket af en øget AI-anvendelse med egne trænedede modeller.

Det er således ikke tilstrækkeligt, at de persondataretlige problemstillinger adresseres i udkastet.

En kommende lov bør mere eksplicit forholde til, hvor man skal sætte grænsen mellem 'beslutnings-understøttelse' og egentlig sagsbehandling, der har konsekvenser for borgeren (jf. også, at et AI-system efter lovudkastet vil kunne anvendes til evaluering af bestemte personlige forhold vedrørende en borger).

Det bør i den forbindelse overvejes at stille som krav, at den offentlige forvaltning ved meddelelse til borgeren om en afgørelse, der er baseret på AI-anvendelse til beslutningsunderstøttelse og evaluering, bliver forpligtet til at oplyse om 1. AI-systemets beslutningsunderstøttende anbefaling/evaluering i den givne sag 2. Forvaltningens overvejelser på baggrund af anbefalingen / evalueringen 3. Forvaltningens begrundede afgørelse efter de almindelige forvaltningsretlige principper.

Den fornødne præcisering understreges af, at der ikke er etableret en fast definition af AI anvendt i forbindelse med beslutningsunderstøttelse og evaluering af personlige forhold - jf. også bemærkningerne i udkastet om, at der ikke er etableret en fast retspraksis på området omkring beslutningsunderstøttelse vs. automatiserede afgørelser (s. 15).

2. Er det kun allerede indsamlede persondata, der kan anvendes til udvikling af AI-modeller?

Det fremgår af bemærkningerne til § 3, at den offentlige forvaltning efter forslaget "*... kan behandle personoplysninger, som myndigheden har indsamlet til et formål, f.eks. konkret sagsbehandling, til et andet formål, navnlig udvikling af et AI-system... Den foreslåede bestemmelse vil derimod ikke give hjemmel til, at myndigheder kan indsamle nye personoplysninger, som myndigheden ikke efter gældende ret lovligt må indsamle og behandle til brug for AI-systemet...*" (s. 57)

Bemærkningerne efterlader en uklarhed om, hvorvidt en myndighed kan indsamle personoplysninger, der alene foretages med henblik på udvikling af AI-systemer - og ikke i første omgang er indhentet som led i den konkrete sagsbehandling, som myndigheden i henhold til lovgivningen varetager.

Det vil efter Rådets vurdering få vidtrækkende konsekvenser, hvis myndigheder kan pålægge borgerne at stille sine personoplysninger til rådighed alene med henblik på udvikling af AI-systemer og ikke kun som led i den konkrete sagsbehandling af borgerens sager med det offentlige.

Det bør derfor præciseres, at loven ikke giver myndigheder flere beføjelser til at indsamle borgerne personoplysninger udover dem, der allerede fremgår af eksisterende lovgivning i tilknytning til de enkelte myndigheders formål, opgaver og primære forvaltningsvirksomhed.

Endvidere fremgår det af udkastet, at loven ikke vil "*... adressere eventuelle generelle problemstillinger for myndigheder i den offentlige forvaltning i forhold til deres mulighed for at videregive personoplysninger til en anden offentlig myndighed...*" (s. 7).

Taget i betragtning, at det ikke er krystalklart afgrænset, hvilke persondata en myndighed kan indsamle og anvende til at træne egne AI-modeller (modeller, der er i overensstemmelse med den pågældende myndigheds formål og opgaver), bør det præciseres, at loven ikke vil give myndigheder nye beføjelser til at indhente persondata fra andre myndigheder.

3. Er der skabt den fornødne sikkerhed for, at persondata ikke opsamles hos en udbyder af store AI-systemer, der lægges til grund for træning af nye lokale og specialiserede AI-systemer i det offentlige (tredjelandsoverførsler)?

Det fremgår af udkastet, at loven ikke adresserer problemstillinger, der er relateret til tredjelandsoverførsler (s. 7).

I lyset af debatten om digital uafhængighed (og den generelle debat om cybersikkerhed, udviklingen i risikobilledet, digitale rettigheder og digital innovation i Europa) bør lovforslaget netop adressere tredjelandsproblematikken. Det kan ske ved, at de AI-modeller, som loven giver danske offentlige myndigheder øgede mulighed for at udvikle, som udgangspunkt alene trænes på grundlag af AI-træningsmetoder, der ikke samtidig medfører dataoverførsel mellem den specialiserede danske model og eventuelt store træningsmodeller, som måtte blive anvendt som træningsfundament.

Det er muligt at visse nye offentlige AI-modeller kun kan udvikles ved at den omtalte dataoverførsel finder sted. Derfor bør de under alle omstændigheder stilles som krav, at offentlige instanser (jf. lovforslagets definition) i videst mulige omfang anvender privatlivsfremmende teknologier i udvikling og den løbende vedligeholdelse af AI-modellerne.

4. Kan de registrerede fastholde deres grundlæggende rettigheder til databeskyttelse?

Rådet anerkender, at borgernes rettigheder for personoplysninger, der indgår i træningen af en AI-model, kun meget vanskeligt og omkostningsfuldt kan imødekommes.

Det er derfor afgørende, at den offentlige forvaltning er forpligtet til gennemsigtighed, hvad angår AI-modellernes funktionsmåde, deres anvendelsesformål og -afgrænsning, hvilke typer persondata, der er anvendt i udviklingen samt ikke mindst, hvordan den enkelte borgers persondata fortsat vil være beskyttet mod datalæk, misbrug og profilering. Ligeledes er det vigtigt, at den offentlige forvaltning gennemfører risikovurderinger og evt. konsekvensanalyser, hvor de registreredes risiko er i fokus.

Rådet skal i tilknytning hertil og i lyset af EU Domstolens afgørelse C-175/20¹ bemærke, at loven giver en meget bred hjemmel til en meget bred gruppe af aktører, som omfattet af forvaltningsloven (s.12). Rådet er ikke overbevist om at en så bred hjemmel udgør "klare og præcise regler" (s. 18). Rådet vil i den forbindelse henvise til at lægge vægt på Datatilsynets hørings svar.

---

¹ Se fx https://www.juridicainternational.eu/article_full.php?uri=2024_33_data-driven_public_administration_and_the_gdpr_seeing_the_court_of_justice_s_judgement_in_ca